

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 21.11.2017

Σχετικά με τις πλημμύρες στις εργατογειτονίες της Δυτικής Αττικής

Η **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ** με αφορμή το νέο έγκλημα που συντελείται σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, με τους 21 νεκρούς και τους 2 αγνοούμενους από τις πλημμύρες στις εργατογειτονίες της Δυτικής Αττικής, με την σημερινή της ανακοίνωση, θέλει να αποκαλύψει για μια ακόμα φορά στο λαό και στους συναδέλφους μηχανικούς το αποκρουστικό πρόσωπο που έχει η ανάπτυξη για λογαριασμό του κεφαλαίου, για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Με τις ξεδιάντροπες δηλώσεις που προσπαθούν να παρουσιάσουν τα θύματα ως υπεύθυνους, με την «κολοκυθιά» και τους ψευτοκαβγάδες για το ποιος διαχειρίζεται καλύτερα το σάπιο σύστημα, με τις «παραινέσεις» ότι τώρα τάχα δεν είναι ώρα για απόδοση ευθυνών, με τις εξοργιστικές αναλύσεις περί «κλιματικής αλλαγής», «ακραίων καιρικών φαινομένων» και «ανθρώπινης ύβρεως», κυβέρνηση και αστικά επιτελεία προσπαθούν αλλά δεν μπορούν να κρύψουν τις τεράστιες, εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης και διαχρονικά όλων των αστικών κυβερνήσεων. Προσπαθούν αλλά δεν μπορούν να κρύψουν την πραγματική αιτία που γεννάει τη μία πίσω από την άλλη τις τραγωδίες για την εργατική τάξη: **Το κυνήγι του κέρδους, για το οποίο το κεφάλαιο δεν διστάζει μπροστά σε κανένα έγκλημα.**

Οι καταστροφικές πλημμύρες, δεν δείχνουν την «απουσία του κράτους», όπως λέγεται, αλλά το ακριβώς αντίθετο: Δείχνουν την «παρουσία» του αστικού κράτους, που σχεδιάζει και ιεραρχεί με βάση τις ανάγκες της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Που σε κάθε επίπεδο, από την κεντρική κυβέρνηση έως την Τοπική Διοίκηση, υλοποιεί έργα με βάση την «ανταποδοτικότητα» που έχουν για το κεφάλαιο. Που γι' αυτόν το λόγο θεωρεί τα αντιπλημμυρικά, αντιπυρικά, αντισεισμικά και τα υπόλοιπα έργα που διασφαλίζουν εργατικές - λαϊκές ανάγκες, που θα προστάτευαν ανθρώπινες ζωές, δημόσιες υποδομές, λαϊκές περιουσίες, το περιβάλλον και την υγεία των λαϊκών στρωμάτων «μη επιλέξιμα», αφού δεν φέρνουν κέρδη σε βάθος χρόνου για τους επιχειρηματικούς ομίλους, δεν πουλιούνται, δεν νοικιάζονται, δεν αποφέρουν έσοδα μετά την κατασκευή τους. Κι έτσι την ίδια ώρα που ο κρατικός προϋπολογισμός, οι προϋπολογισμοί των Περιφερειών περιλαμβάνουν δεκάδες κωδικούς εκατοντάδων εκατομμυρίων για την πολύμορφη ενίσχυση του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων, προβλέπουν μηδαμινά κονδύλια για τα έργα αυτά.

Στο εύλογο ερώτημα **γιατί τα αντιπλημμυρικά έργα βρίσκονται στον πάτο των προτεραιοτήτων των αστικών κυβερνήσεων και των τοπικών αρχών**, ενώ θα προστάτευαν ανθρώπινες ζωές, η απάντηση είναι μία και μοναδική:

Η ίδια η φύση των έργων είναι τέτοια, που δεν αφήνει περιθώριο στον όμιλο που το κατασκευάζει να το «λειτουργεί», δηλαδή να εισπράττει περίπου για μια 25ετία ανταποδοτικά τέλη χρήσης, εξασφαλίζοντας για σημαντικό διάστημα το επιδιωκόμενο ποσοστό κέρδους. Από την άλλη μεριά, τα έργα αυτά, για διάφορους λόγους, ανατίθενται με μεγάλες εκπτώσεις στον μειοδότη ανάδοχο, με αποτέλεσμα το κέρδος να μην είναι ιδιαίτερα ελκυστικό για το κεφάλαιο. Να γιατί προηγούνται άλλα έργα, μακριά από τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας. Κατεύθυνση προς την οποία και η κυβέρνηση δίνει τον «καλύτερό της εαυτό».

Επίσης η αναρχία στη χωροταξία και στα σχέδια, στις χρήσεις γης, τα ρέματα που καταλήγουν σε μάντρες εργοστασίων και αποθήκες logistics, η αποσπασματικότητα των όποιων έργων που «σώζουν» τη μια περιοχή πνίγοντας την επόμενη, δεν αποτελούν απλά κάποια «αμαρτήματα» των προηγούμενων διαχειριστών ή κάποιου «στρεβλού» μοντέλου ανάπτυξης που παίρνει γιατρεία, όπως λέει η κυβέρνηση, αλλά **απόδειξη του ίδιου του άναρχου χαρακτήρα της παραγωγής στον καπιταλισμό**. Η ανάπτυξη για λογαριασμό του κεφαλαίου δεν αποτελεί τη λύση, αλλά την αιτία των προβλημάτων.

Το «ρέμα» της καπιταλιστικής κερδοφορίας παρασέρνει στο διάβα του τις εργατικές - λαϊκές ανάγκες, τα δικαιώματα των εργαζομένων και των οικογενειών τους.

Όλα όσα συμβαίνουν θέτουν ως επιτακτική ανάγκη να παρθούν επείγοντα μέτρα για την ανακούφιση των πληγέντων και για την αποκατάσταση των ζημιών. Κι επειδή βροχές, πλημμύρες και σεισμοί θα έρθουν και θα ξανάρθουν, έρχεται ξανά στο προσκήνιο η ανάγκη **οι μηχανικοί μαζί με το λαό να αγωνιστούν και να διεκδικήσουν έργα και υποδομές που θα εξυπηρετούν τις ανάγκες του, θα προστατεύουν τη ζωή του.**

Αγώνας που για να έχει ελπιδοφόρα προοπτική θα πρέπει να δένεται με την πάλη για έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, να φωτίζει το δρόμο του **κεντρικού επιστημονικού σχεδιασμού της οικονομίας με κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής και εργατικό έλεγχο**. Στο πλαίσιο του κεντρικού σχεδιασμού, ο **ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών** θα σχεδιάζει και θα υλοποιεί έργα που θα καλύπτουν το σύνολο των κοινωνικών αναγκών, συνδυάζοντας αρμονικά την κάλυψη των αναγκών για ασφαλείς και ποιοτικές υποδομές κατοικίας, εργασίας, άθλησης, διασκέδασης, μεταφοράς κ.λπ. με την προστασία της δημόσιας υγείας και ασφάλειας και του περιβάλλοντος από φυσικές και τεχνολογικές καταστροφές.